

Regionale toelatingscriteria Beschermd Wonen

12 april 2021

Wettelijke definitie:

Wonen in een accommodatie van een instelling met daarbij behorende toezicht en begeleiding, gericht op het bevorderen van zelfredzaamheid en participatie, het psychisch en psychosociaal functioneren, stabilisatie van een psychiatrisch ziektebeeld, het voorkomen van verwaarlozing of maatschappelijke overlast of het afwenden van gevaar voor de cliënt of anderen, bestemd voor personen met psychische of psychosociale problemen, die niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving (artikel 1.1.1 Wmo).

Criteria:

Iemand komt in aanmerking voor beschermd wonen als er sprake is van psychische en of psychosociale problematiek waarbij een beschermde woonomgeving noodzakelijk is. Het gaat dan om mensen die (nog) niet geheel zelfstandig kunnen wonen en functioneren binnen de samenleving, ook niet met geplande en ongeplande (intensieve) ambulante ondersteuning.

Het betreft cliënten met veelal psychiatrische problemen, al dan niet gecombineerd met verslavingsproblemen, die:

- klinisch zijn uitbehandeld of waarbij behandeling gericht is op stabilisatie en niet meer op de voorgrond staat,
- (nog) niet zelfstandig kunnen wonen,
- gemotiveerd zijn en openstaan voor een begeleidings-/ontwikkeltraject dat - met inachtneming van de individuele mogelijkheden - gericht is op het realiseren van een situatie waarin zij in staat worden gesteld zich (zo snel mogelijk) weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving, én
- 18 jaar of ouder zijn (uitzonderingen hierop alleen voorzien van een stevige onderbouwing)

Ook kan het gaan om cliënten die:

- een (licht) verstandelijke beperking hebben (soms met kinderen),

Ongeacht de aandoening gaat het om cliënten die:

- een tijdelijke urgente behoefte hebben aan een vorm van 24-uurs toezicht en begeleiding, en niet in aanmerking komen voor de Wlz, omdat niet aantoonbaar is dat voorziening levenslang noodzakelijk is of omdat de Wlz-indicatie om andere redenen niet wordt afgegeven,
- tijdelijk niet voldoende hebben aan maximale inzet uit de Wmo van ambulante begeleiding, dagbesteding, mantelzorg en andere informele ondersteuning.

Belangrijkste is of iemand in staat is om zijn/haar hulpvraag zelf te kunnen stellen. Kan iemand dat, dan is een 24/7 uren bereik- en beschikbaarheidsdienst afdoende, welke veelal gecombineerd met (intensieve) ambulante begeleiding wordt geboden. Daarnaast kan de cliënt ook kortdurend gebruikmaken van de regionale respijt-/time-out voorziening om even tot rust te komen en te werken aan het persoonlijk en maatschappelijk herstel.

Kan iemand niet zelf de hulpvraag stellen, dan is fysieke aanwezigheid van personeel noodzakelijk en komt iemand in aanmerking voor Beschermd Wonen. Uitzonderingen daar gelaten. Iemand met bijvoorbeeld een eetstoornis kan veelal prima zelf de hulpvraag stellen, maar doet het bewust niet (als gevolg van de stoornis). Dan is 24/7 fysieke aanwezigheid ook noodzakelijk (waarbij behandeling dan weer voorliggend is).

Wanneer er uitzonderingen op de geldende criteria gemaakt worden, dan worden deze voorzien van een stevige onderbouwing en vinden deze alleen plaats binnen de kaders van wet en regelgeving.